

Царскотројаркии Велрокииинкии Тронтас
Въ вѣднуу Бѣлорускии Вѣнне и вѣнне-
нии народникоу.

E. S. Radzinskij

народнае мѣстце, кѣае оуше оуше
Благо Рѣчи
вѣе прѣ
спра
бу

posledni' nae

posledniho cara

ножк. созданоуе въ возмодено крѣткѣ-
мѣи дракѣ, на оуветѣ вѣстѣицеу, прѣмѣно,
рѣвѣноу и тѣиоукоуе вѣсѣвѣицеу, Сурѣвѣицеу,
на Сѣвѣицеу своѣицеу рѣшѣицеу оуѣ-
сѣвѣицеу правѣицеу вѣдѣицеу. вѣнне
народникоу. - Сѣвѣицеу

Антонан

9/III - 1917

Edvard
Stanislavovič
Radzinskij

POSLEDNÍ
NOC
POSLEDNÍHO
CARA

Až do konce života si car Mikuláš II. schovával zvláštní sešit. Byl v něm přehled ruských dějin, jak ho vypracoval jeden z jeho velkých předků, car reformátor Alexandr II., v době, kdy byl následníkem trůnu. *Romanovci. 3. oddíl dějin středověku* – tímto hrdým nápisem byl sešit označen. „*Romanovci*“ – to by mohlo být synonymum pro celá tři století ruských dějin. U kořenů bojarského rodu *Romanovců* stojí urozený Andrej Ivanovič Kobyla a jeho brat Feodor, kteří přišli ve 14. století z Pruska. Ti dali vzniknout četnému potomstvu a mnoha

vyňkajícím ruským rodům. Kobyl-ova praprapravnučka Anastázie se sta-la manželkou cara Ivana Hrozného. Tak se potomci Andreje Kobyla spříznili se starobylou dynastií moskevských carů. Carevnin bratr Nikita Romanovič byl milcem krutého cara. Když pak Ivan Hrozný zemřel, stal se podle jeho závěti jedním z poručníků a rádcem svého synovce, nového cara Feodora. Na nátlak všemocného Borise Godunova, Feodorova tehána, musel nejstarší ze synů Nikity Romanoviče vstoupit do kláštera a přijal jméno Filaret. Smrtí cara Feodora v roce 1598 vymírá starobylá dynastie Rurikovců a na Rusi nastává doba zmatků. Carem je zvolen Boris Godunov, kterého lid podezřívá ze zavraždění následníka trůnu, malého Dimitrije, v zemi se šíří strašný hladomor, Boris Godunov umírá, Poláci vpadnou na Rus a dosadí na ruský trůn samozvance Lžidimitrije, dochází k všeobecnému zbídačení, k lidojedství a loupežení. V těchto bouřlivých dobách se Filaret Romanov vrací z vyhnanství a stává se metropolitou rostovským. Poláci jsou nakonec vyhnaní z Moskvy, umírá i Lžidimitrij a v roce 1613 zemský sněm posléze ukončí hrozné období bezvlády. Syn metropolity Filareta Michail Romanov, který v té době dli

v Ipaťjevském klášteře v Kostromi, je 21. února 1613 zemským sněmem jednomyslně zvolen za cara. Tím začíná třistaletá historie rodu Romanovců. Klášter, z něhož byl první Romanov povolán za cara, se jmenoval Ipaťjevský. A domu, kde se rozloučil se životem poslední z vládnoucích Romanovců, Mikuláš II., se rovněž říkalo ipaťjevský – podle jeho majitele inženýra Ipaťjeva. První car z rodu Romanovců se jmenoval Michail a Michail byl i poslední, v jehož prospěch se Mikuláš II. zbytečně vzdal trůnu. „Bys pak vysoko udělal jako orlice, nýbrž mezi hvězdami položil hnízdo své, i odtud strhnu tě, praví Hospodin.“ Tato slova proroka Abdiáše přečetla své dceři v Ipaťjevově domě poslední carevna z domu Romanovců. Posledního dne života carské rodiny.

E. S. Radzinskij : Poslední car

Překlad
Tereza Pogodová
a Oxana Smilková

Režie
Oxana Smilková

Scéna a kostýmy
Jevgenij Kulikov
a Oxana Smilková

Výběr hudby
Jevgenij Kulikov
a Oxana Smilková

Asistence
Hana Havlenová

Zvuk
Marcela Cisovská

Světlo
Václav Honč

KOMORNÍ
SCÉNA
ARÉNA

Česká premiéra
v sobotu 14. dubna 2001
v 18.30 hodin

Nikolaj a Alexandra

Osoby a obsazení
Nikolaj Alexandrovič Romanov
Dušan Škubal

Alexandra Fjodorovna Romanovová
Gabriela Wilčková

Fjodor Nikolajevič Lukojanov
Vladislav Georgiev

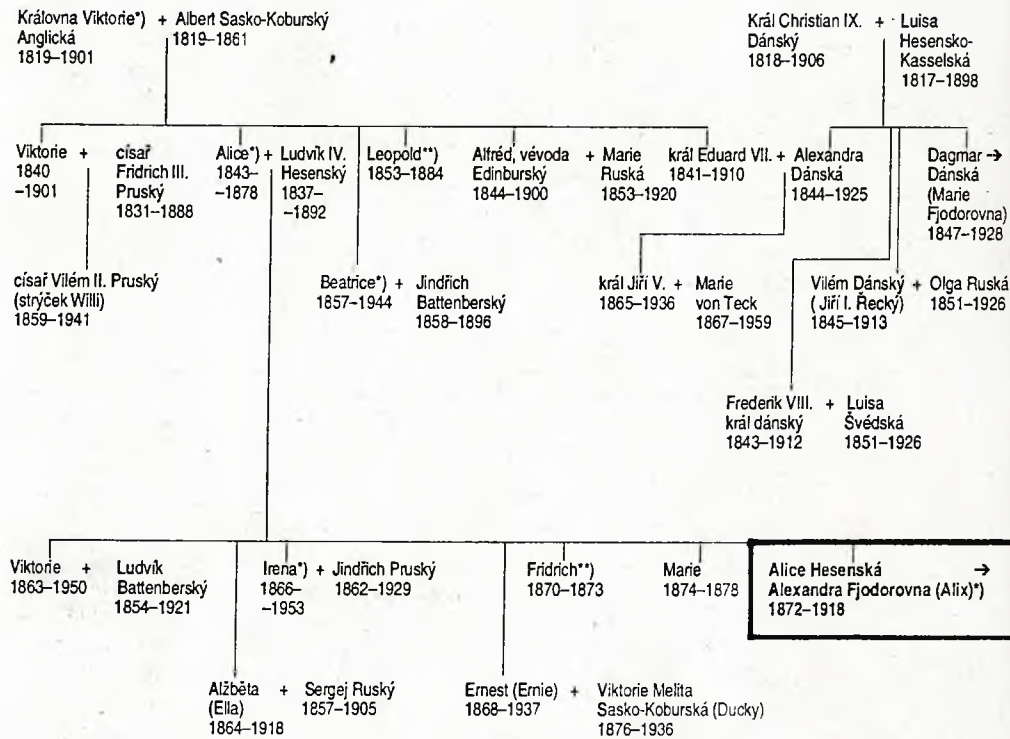
Jakov Michailovič Jurovskij
René Šmotek

Doktor
Marek Cisovský

Sestra
Renáta Klemensová

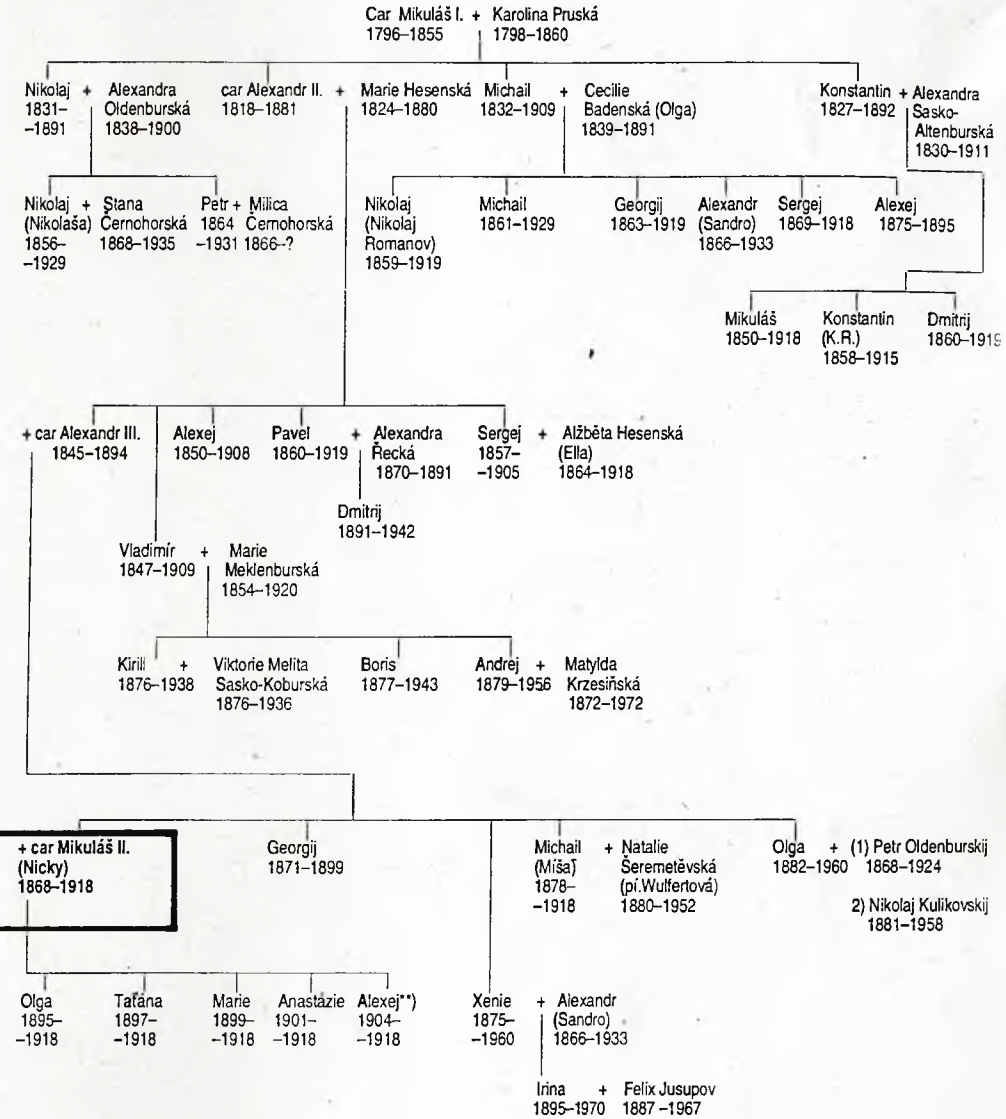
Dětský hlas
Kristián Kazický

Carevna Alexandra Fjodorovna

*) přenašečka hemofilie
 **) hemofilik

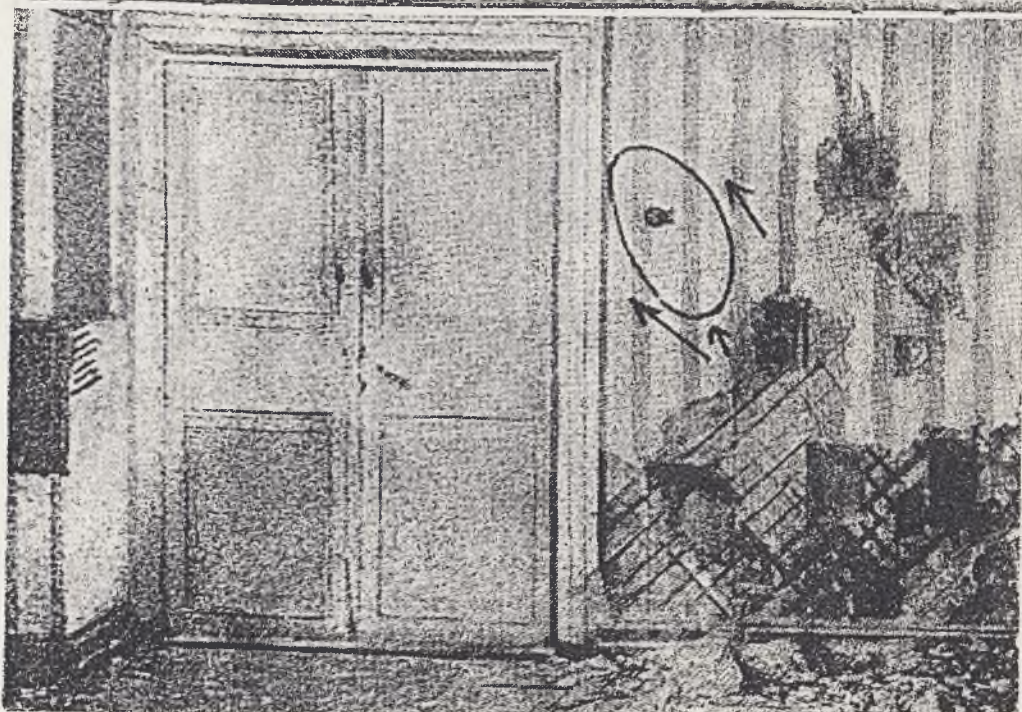
Car Mikuláš II.

Ipatjevův dům

Дом Ипатьевых в Екатеринбурге, в котор
помещено было семейство Романовых

Suterénní místnost, kde byli Romanovci zavražděni

Oběti

Carská rodina

Jakov Jurovskij

Vrazi

Grigorij Nikulin

*Každý z nich zemřel v různých měsících a letech,
ale přesně v den zavraždění Romanovců.*

